

Állatiságok

X321.6

"Új Bábelt élünk, a fogalmak pokoli zűrzavarát. Gyalázatos hazugok megrontták a szavak becsületét."

Karinyth Frigyes

SZALAY KÁROLY

Te jószágos Atyaúristen! Erre nincs mentség, nincs magyarázat, mélypont ez, a gödör feke, a lejtő legalja.

Május elsejére a határátkelőhelyeken lera-gasztották a Magyar Köztársaság jelképeit és akit odavert balsorsa, egy kék lepedővel találta magát szemben, amelyet a kör alakú sárga csillagkoszorú díszített. Amitől a szélsőséges EU-ellenzők féltek, bekövetkezett. Magyarország immáron külsőségeiben is megszűnt. Felolvadt egy meghatározhatatlan konglomerátumban, egy politikai trutymóban, egy szocialisták-liberálisok által kavart dreckben.

Ezt ugyebár nem lehet fokozni. A határör-ség illetékeseinek ez is sikerült. Azt mondták mentségül, hogy technikai hiba történt. Tet-szenek tudni, mi az a technikai hiba? Eldugul a lefolyó, eltörik a megszakító kalapács, kisül a biztosíték, zárlatos lesz a kávéfőző, nem folyta-tom. De az a tény, hogy egyszerűen megszűn-tetik a magyar felségjeleket a magyar határátkelőkön és egy elvont jelképet paszíroznak fel a helyére, amely csak a huszónöt nemzet szim-bólumával együtt nyer értelmet, ez nem tech-nikai hiba, hanem a nemzet egyes tagjaiban a szovjet megszállás óta tartó állandósult agybé-li kihagyás, gyűlöletgenerálás.

Elmúlt ötven évünk összes magyar, nem-zet- és közösségellenes bornírtsága egy lyuk-ból fúj, egy mérgező, gyűlöletgerjesztő lyuk-ból, amely példátlan módon csak azt gyűlöli, aminek valami köze van a magyarsághoz. De azt nagyon és következetesen.

A történelemben trendek és tendenciák működnek. Nem lehet az véletlen, hogy né-hány héttel ezelőtt az MSZP-hez és az SZDSZ-hez közel álló éceszégberek akciót in-dítottak azért, hogy az ötágú vörös csillagot vegyék ki a tiltott egyeduralmi jelképek kö-zül. Ezt a mozgalmat ugyan az MSZP képvise-lő asszonya (aki, ha jól tudom, most megfi-gyelő az EU-ban, de képviselő is lehet ott a következő ciklusban) jegelte, mondván, hogy majd visszatérnek a vörös csillag rehabilitá-ciójára a júniusi választások után. Tehát nem tett le erről a politikai bornírtságról, csak el-napolta. S mivel sem az MSZP, sem az SZDSZ nem határolta el magát ettől az akciótól, nem lehet kétséges, hogy a baloldali pártok vörös csillaggal és nemzeti jelképek nélkül óhajta-

nak az EU-ba masírozni. A legszívesebben a nemzetet is kihagynák belőle, mint ahogyan a díszpinty komcsink ki is jelentette, ő csak Magyarország balfélet vinné az EU-ba.

Fentebb azt állítottam, hogy a nemzetelle-nességek hagyományai vannak mifelénk. 1945 után a szovjet megszállás kezdetén vaze-linozva, azaz finoman voltak magyarellenese-k a bolsik. Ennek az volt az oka, hogy a harma-dik világháborúra készült a béketábor, és ezért a Nyugat-ellenes (*Habsburg- és Ausztria-elle-nes*) történelmi epizódok, valamint a katonai erények emlékeztetét ápolgatták. De 1956 után egyértelműen deheroizáltak. Ennek a Szovjet-uniót és idegen diktatúrát kiszolgáló fizikai és lélektani elnyomásnak voltak a kiszolgálói a kommunista kreatúrák. Megindult a lejáratás. Ami érdem, érték, pozitívum volt a magyar múltban, elhallgatandó lett, ami vitatható, hiba, vagy bűn, felnagyítandó és világgá kürtölend-ővé vált. Az az aljasan egyoldalú brosúra, ami nemrég jelent meg az EU-országok számára Magyarországot bemutató, ennek a ha-gyománynak a következménye.

Nagyon egységes, következetes és minden megnyilvánulásában összefüggéseket sejtető az az akcióorozat, amelyet az úgynevezett bal-oldal művel saját népe, nemzete, hazája ellen. Baloldali politikusaink, íróink rendre a saját fészükükbe szarnak. Mert azt ne higgyék már, hogy a nyugati ember szemében **Eörsi** vagy **Konrád**, vagy **Kertész**, vagy **Kovács**, vagy **Kó-sáné** nem magyarnak számít. És azt mondom, egyszer még örülni fognak, ha majd azt mond-hatják magukról, hogy ők magyarok.

Amikor az amerikaiak visszaadták a Szent Koronát, a rádiókabarében azonnal mici-vagy hálósipkaként aposztrofálták. És a pódiumhumor azóta is nemzetijelkép-ellenes. A WC-kagyló-humor áterjedt a „komoly” iro-dalomra is. A nemzet nagyvonalúságára jel-lemző módon azokat, akik ellene fordultak, nem zárta ki soraiból, értékeiket máig meg-becsüli, butácska csasztuskáikat, kötekedé-seiket, gyalázkodásaikat legyintéssel elintézte. Mikor veszik már észre a nemzetet denun-ciálók, hogy az általuk annyira lebecsült nép, ahová máskülönben ők is tartoznak, sokkal előkelőbb, nagyvonalúbb, értékecsülőbb, mint ők, akkor is, ha főúri származásúak ne-tán. Olyanok ők erkölcsileg, emberi értékeik-ben, mint a krumpli. A javuk a föld alatt van.

Nagy hiba lenne azonban, ha a gusztusta-lanságokat leszűkítenénk nemzeti vonatkozá-sokra. A minap reggel a Sláger rádióban **Boros** és **Bochkor** humorizálását hallgattam arról, hogy anyák fejk magukat és tejüket jó pénzért eladják. Én a magyar médiában még ilyen anti-humánus, embert, nőt, anyát megalázó humo-rizálást nem hallottam soha. Belátom, az állati-ságoknak nincs határa. A visszafejlődés lehető-ségei az EU-ban is korlátlanok. ■

a magyarság elleni gyűlöletből.
Következő lépés...